

[Chr. J. Hansen.]

virker i statens tjeneste. Er det nødvendigt med en sådan bestemmelse i den nye grundlov? Hvad vil gennemførelsen af denne bestemmelse komme til at koste? Det er min personlige mening, at det bliver dyrt for Danmarks skatteydere. Der er sagt ved adskillige lejligheder, at vi har en fin og dygtig tjeneste- og embedsmandsstand i Danmark. Jeg tror, at denne udtalelse kan få tilslutning fra alle sider. Men jeg tror også, den almindelige mening er, at vi har embedsmænd nok i Danmark, og at folks ønsker ikke går i retning af at få flere. Jeg er af den opfattelse, at er der borgere, der føler sig fejlagtig behandlet, f. eks. af administrationen, har de først og fremmest retsvæsenet at henvende sig til. Dernæst er praktisk talt alle i dette land medlemmer af en eller anden organisation, hvis opgave netop er at varetage medlemmernes interesser overfor overgreb fra administrationens side, og ingen vil vist påstå, at organisationerne er uden indflydelse i dette land, tværtimod. Dernæst har vi rigsdagsmændene, der jo er folkets tillidsmænd, og som uden hensyn til politisk farve kan og bør tage sig af sådanne tilfælde, ja, endog kan bringe dem frem for offentligheden ved i rigsdagen at stille spørgsmål til de ansvarlige ministre.

Mange opfatter de foreslåede ændringer på den måde, at nu skal antallet af folkets valgte tillidsmænd formindskes ved afskaffelse af landstinget, og de skal erstattes med flere embedsmænd. Tror man, det fremmer interessen blandt vælgerne for gennemførelsen af en ny grundlov? Jeg tvivler derpå.

Mener man, at det kun drejer sig om en enkelt embedsmand eller to, så tror jeg, man tænker forkert. Nej, før denne institution er udbygget, så den kan overkomme arbejdet og gøre nogen nytte, vil vi se ansat en stab af embedsmænd udover det antal, vi har. Det er sagt, at ved afskaffelse af landstinget vil der kunne spares ca.  $\frac{3}{4}$  mill. kr. årlig. Jeg under landets skatteydere denne lettelse i skatterne, ikke mindst på et tidspunkt, da alle vist

er enige om, at skatterne har nået en anseelig højde i dette land. Men er der nogen, der tør påstå, at indførelsen af ordningen med ombudsmanden ikke vil sluge mindst samme beløb?

På rigsdagsmedlemmernes bord ligger i disse dage en henvendelse til den høje regering og rigsdag, underskrevet af de fire store forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer. I denne henvendelse lægges der aldeles ikke skjul på fra tjenestemandenes side, at de mener, at der ved gennemførelsen af den i grundlovsforslaget påtænkte ombudsmandsinstitution vil ske følgende: for det første kan tjenestemandene stilles i gabestokken; for det andet: der bliver ingen ret for tjenestemænd til fuld oprejsning; for det tredje: inkvisitionsprincippet genindføres; for det fjerde: tjenestemandslovens retsprincipper tilsidesættes, og for det femte: der sker en tilsidesættelse af fundamentale principper i tjenestemandsløven. Jeg synes, man må indrømme, at det er rene ord for pengene.

Det er vel højst sandsynligt, at den højtæredede justitsminister — som det vel bliver — senere vil fremsætte nogle beroligende udtalelser overfor tjenestemandene om denne paragraf i loven. Men vil det have nogen som helst virkning overfor de fire organisationers medlemmer og ledelse, der ser deres interesser berørt og tilsidesat i det omfang, der gives udtryk for, og som motiveres i den foreliggende henvendelse til regeringen?

I adskillige tilfælde appellerer man til Danmarks tjenestemænd, ikke alene i kraft af deres stilling som tjenestemænd, men også som borgere — og jeg synes ikke, det har været forgæves. Jeg tænker ikke mindst på tjenestemandenes stilling og optræden under den for Danmark så tunge besættelsestid, hvor de ofte var ude for et pres af den hårdeste art, men hvor man også må indrømme, at de som helhed betragtet bestod prøven på en måde, der tjente vort land og dem selv til ære. Man vil uden al tvivl også nu til den kommende folkeafstemning fra forskellig side appellere til tjenestemandene, men selvom tjenestemandene som samfundsborgere er stærkt interesseret i